

Helatorstain ihme

Me vietämme helatorstaita Kristuksen taivaaseen astuminen muistopäivänä ja saatamme samalla muilta vähän salaa ihmetellä tuon päivän merkitystä.

Jo ensimmäinen helatorstai oli hämmentävä ja sen merkitys saattoi jäädä opetuslapsille joksikin aikaa epäselväksi. Helatorstainahan Jeesus poistui opetuslasten keskuudesta. ”Hän erkani heistä”, sanoo Luukas. Siksi tuo päivä oli luopumisen päivä, rakkaan ja tärkeän Mestarin menettämisen päivä, eräänlainen pitkäperjantai taas uudestaan. Opetuslapset eivät kai nähneet Jeesusta enää koskaan tämän jälkeen.

Matteuksen evankeliumin lopusta voi kuitenkin löytää eräänlaisen ymmärtämisen ”avaimen” Jeesuksen taivaaseen astumiselle. Jakeessa 28:20 on nimittäin puhetta Jeesuksen läsnäolosta maan päällä hänen taivaaseen astumisensa jälkeen! ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Tämän pitäisi koskettaa meitä. Jeesuksen läsnäolo jatkuu helatorstain jälkeen!

Matteuksen evankeliumin lopun perusteella Jeesuksen poistuminen merkitsi hänen uutta läsnäoloaan. Totta on, että Jeesus katosi opetuslasten silmistä. Mutta silti hän ei erkaantunut heistä niin kuin he ehkä sen ensin näkivät ja kokivat. Kun Jeesus sanoi heille: ”Minä olen teidän kanssanne”, näkeminen vaihtui uskomiinseen.

Eivätkä nämä Herran sanat ”minä olen

teidän kanssanne kaikki päivät” rajoittaneet helatorstain jälkeen vain opetuslapsiin. Kristuksen taivaaseen astumisen jälkeen Jeesus oli olevalle kaikkien uskovien kanssa. Jos Jeesus siihen asti oli ollut enimmäkseen opetuslasten seurassa ja kulkenut heidän lähellään, niin tuosta lähtien Jeesuksen läsnäolo tuli mahdolliseksi muillekin kuin apostoleille. Apostolien erikoisasema siinä suhteessa päättyi. Taivaaseen astuttuaan Jeesus saattaa olla kaikkien kanssa, sillä taivaassa olevat eivät ole sidottuja paikkaan niin kuin ajassa olevat.

Samassa yhteydessä Jeesus sanoi, että hän olisi kaikkien kanssa ”kaikki päivät maailman loppuun asti”. Kaikkia koskeva Jeesuksen läsnäolo ei rajoittuisi edes alkukirkon sukupolven ihmisiin, vaan Herra olisi kaikkien kanssa niin kauan kuin aika kestäisi – itse asiassa kunnes hän tulisi takaisin.

Taivaaseen astuminen ikään kuin ”vapautti” Jeesuksen niin, että hän nyt on jokaisen sukupolven jokaisen uskovan kanssa paikasta ja ajasta riippumatta. Nyt hän on kaikkien tämän ajan uskovien iloisissa ja kärsimyksissä ja ahdistuksissa. Hän on läsnä meidän tämänhetkisessä tilanteessamme. Hän on aivan siinä, missä sinä nyt olet.

Tätä voi syystä kutsua helatorstain ihmeeksi.

Per-Olof Malk

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 2

3. vsk

26.4.2006

Pelastuksen perusta on Kristuksen ristinkuolema

”Omassa ruumiissaan, hän ’kantoi meidän syntimme’ ristinpuulle...” 1. Piet. 2:24

Kristuksen risti näyttää, minkälainen Jumala on kun hän tuomitsee synnin. Jeesus ei kärsinyt kuolemaa marttyyrin tavoin uskonsa tähden. Hän ei ”joutunut” ristille. Hän oli tullut varta vasten kärsiäkseen Jumalan kuolemantuomion. Risti oli hänen tulonsa ainoa syy. ”Maailman luomisesta alkaen” hän oli ”teurastettu Karitsa”, Ilm. 13:8.

Jeesuksen syntymällä tänne maailmaan ei olisi mitään merkitystä ellei hän olisi kuollut täällä ristillä. Jeesuksen syntymän tarkoitus oli meidän lunastamisemme ristillä. Näitä kahta asiaa ei koskaan saa erottaa toisistaan: Hän ”on ilmestynyt lihasna”, 1. Tim. 3:16 KR 38, ja ”sen, joka ei synnistä tiennyt, hän (Jumala) meidän tähtemme teki synniksi”, 2. Kor. 5:21 KR 38.

Risti on ajan ja iäisyyden keskus. Risti

Oswald Chambers (Suom. POM)

Kristus-juhla Jyväskylässä 11.-13.8.2006

Varaa aika ja tule mukaan. Olet tervetullut!

Meerin mietteitä

Kuolemasta Elämään

Lienen varsin vahvasti sisäistänyt ajatuksen, ettei ihmisiä tule helvetin kauhuilla pelottelemalla pyrkiä saamaan Jeesuksen luo, vaan houkuttelemalla heitä taivaan ihanuudella johdattamaan heitä pelastuksen osallisuuteen. Olen miettinyt tätä asiaa viime aikoina. Raamattu kuvaa myös onnettoman iankaikkisuuden selvästi ja yksiselitteisesti. Koska Jumala on Pyhä, Hän ei voi hyväksyä pienintäkään syntiä. Me jokainen tiedämme olevamme syntisiä. Niinhän Sanakin todistaa: ”Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään.” Ps.14:3.

Jumala rakastaa jokaista luomaansa ihmistä käsittämättömän paljon. Hän haluaa jokaisen pelastusta, hän on Jumala ”joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden”. 1. Tim.2:4. Jumala rakasti meitä niin paljon, että antoi ainoan Poikansa ristinkuolemaan minun ja sinun tähtesi. Hänen isänsydamensä ei voinut sallia meidän joutua tuskaan ja vaivaan syntiemme takia, vaan ratkaisi sen ongelman Jeesuksen uhrikuoleman kautta.

Jumala on siirtänyt meidät kuolemasta elämään: ”Jumala on tehnyt eläviksi teidät, jotka olitte kuolleita rikkomustenne ja syntienne tähden.” Ef. 2:1. Jokainen ymmärtää, että helvetin ja taivaan välillä on yhtä suuri ero kuin on elämällä ja kuoleamalla. Nyt Jumala kutsuu meitä kuolemasta elämään. Jeesus on huutanut ristillä: ”Se on täytetty!” Joh. 19:30. Tässä on meidän mahdollisuutemme: luottaa täysin Jeesuksen täytettyyn työhön. Kun otamme vastaan pelastuksen lahjan, saamme lahjaksi Elämän, joka ”alkaa täällä jo maitten pääl-

lä ja jatkuu iäti taivaassa”.

Jumala herätti Jeesuksen kuolleista. Hän vahvisti sen, että Hän on hyväksynyt tämän kertakaikkisen uhrin kaikkien maailman ihmisten puolesta. Kuolemanjälkeisestä elämästä keskusteltaessa kuulee joskus sanottavan, ettei sieltä ole vielä kukaan tullut takaisin kertomaan, mitä siellä on. Jeesus on kuollut ja ylösnoussut. Hän ilmestyi useille ylösnousseena Herrana. Hän lähetti Pyhän Henkensä omiensa sydämiin vakuuttamaan, että he ovat Jumalan lapsia. Ei kukaan voi ottaa heiltä pois taivasosuutta. ”Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta. Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kuin kukaan muu, eikä kukaan voi riistää heitä Isäni kädestä.” Joh. 10: 28-29.

Voimme turvallisesti laulaa pääsiäisvirttä:

”Jeesus elää, Herrani! Älä pelkää, syntisparka. Hän on minun turvani, Häneen luottaa sydän arka. Hänen luokseen tulla saa, siihen tahdon uskaltaa.

Jeesus elää, Herrani! Ota vastaan elämäni. Sydän pese puhtaaksi, päästä minut synneistäni. Heikkoa Hän vahvistaa, siihen tahdon uskaltaa.

Jeesus elää! Minä saan elää Hänen omanansa. Mikään ei voi milloinkaan riistää Hänen turvistansa. Taivaaseen Hän kuljettaa, siihen tahdon uskaltaa.”

Pääsiäisriemun toivotuksin

Meeri Auramo

Armoistuin on loppuun ajetuille

”Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme.” Hepr. 4:16.

Juuri silloin kun syytökset hakkaavat meidän oveamme, me saamme koputtaa armon ovelle. Tämä kuulostaa itsestään selvältä, mutta juuri syyllisyyden tunnossa me epäilemme eniten sitä, uskallammeko enää koputtaa. Mehän tulimme tälle ovelle jo niin monta kerta. Voimmeko tulla vielä uudestaan? Eikö tämä ole synnin tekemistä armon päälle?

Tämä tekee kipeää. Sinä huomaat, että sinussa syntyy niin vähän hedelmää kaiken sen jälkeen, mitä sinä olet saanut. Sinusta tuntuu, että olet saanut niin paljon armoa, että sinun itsesi pitäisi olla jo toisenlainen kuin olet. Kärsivällisyytesi, rakkautesi ja kristillinen mielenlaatusi eivät ole juurikaan parempia kuin ennen.

Sinä, joka tällaista koet, olet varmasti oikeassa kaikessa, mistä sinä valitat. Mutta syntimme ja häpeämme eivät saa johtaa meitä siihen, että alamme epäillä häntä, joka istuu armon kuninkaallisella istuimella ja joka on luvannut antaa meille laupeutta ja armoa avuksemme oikeaan aikaan.

Astu sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, sinä väsynyt ja loppuun ajettu kristitty. Siinä on sinun paikkasi. Olet saanut tuon paikan Jumalalta. Siinä on sinulle liian suuri ja polvesi ovat liian heikot, mutta Golgatalla sinä saat kaiken mitä tarvitset ja ilman mitään maksua.

Ludvig Hope (suom. POM)

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evankeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet: www.evank.org
webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

Opetus- ja sielunhoitotyön yhteyshenkilöitä:

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Past. Veikko Wright, p. 050-499 0542,
vevawri@tiscali.fi

Pankit / tuki työlle:

Handelsbanken 313130-1171701 ja
Sampo 800015-70994146

Armo riittää

3. vuosikerta

Lehti on maksuton.
Ilmestyy noin 8 viikon välein.

Julkaisija:

Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
(019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Taitto: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea
Adobe pdf-muodossa osoitteessa
www.evank.org

Painovuosi: 2006

Kuulkaa syntiset Jeesuksen rukousta ristillä!

Oi te syntiset. Te olette ensimmäiset, joita kuoleva Jeesus ajatteli ristillä kärsiessään. Ennen kuin hän ajatteli rakasta äitiään tai opetuslasta, jota hän rakasti, ennen kuin hän ajatteli itseään, hän huolehtii teistä ja rukoili teidän syntisten puolesta syntienne anteeksisaamiseksi. Hän nosti teidät sydämessään ristille kun hänet korotettiin sille. Hän sääli teidän perikatoanne, kun hänen kaikkinäkevät silmänsä katselivat edessä olevia Jumalan vihan tulevia aaltoja, jotka kerran huuhtoisivat teidät aina helvetin portille saakka – ellei syntien anteeksiantamus tulisi väliin. Siksi hän levitti veriset kätensä ja heittäytyi oikeudenmukaisen Isänsä syliin ja rukoili, että hän armahtaisi teitä eikä tuhoaisi teitä.

Älkää siis enää kysykö, onko teille enää mitään toivoa ja voitteko saada anteeksi suuret ja monet ja pitkään jatkuneet syntinne. Ettekö kuule, että Poika, jota hänen Isänsä aina kuulee, rukoilee teidän puolestanne? Ettekö näe kuinka tämä ylimmäinen pappi, ikään kuin toisena Aaronina, esirukouksillaan astuu kuolleitten ja elävi-

en väliin, 4. Moos. 16:20-22, ja estää sen, ettei Jumalan kosto syty teitä vastaan ja tuhoa teitä kuin polttava tuli?

Kuinka syvälle lienettekin vajonneet syntiin ja pahuuteen, niin käykää parannuksen autuuteen, missä saadaan syntien anteeksiantamus kaikista synneistä. Ja olkaa täysin varmat, että tämä ainoasyntyisen Jumalan Pojan esirukous koituu teidänkin parhaaksenne. Heittäytykää kodeissanne tämän laupeuden ja rakkauden valtaistuimen eteen ja uhratkaa siinä kyyneleenne ja huokauksenne, yhtykää rukouksissanne hänen esirukoukseensa ja antakaa hänen tehdä oman työnsä ilman että vastustatte häntä. Silloin te saatte keua, miten suunnattoman suuri voima Jeesuksen esirukous on.

Johann Jacob Rambach (1693–1735) kuoli 42-vuotiaana. Hän ehti jättää jälki-maailmalle syvällisiä hengellisiä kirjoja ja runoja. Suomalaisessa virsikirjassa on kaksi hänen vorttään, virret 220 ja 233.

— (Suom. POM)

Polykarpoksen valinta

Smyrnan (nykyisen Izmirin) seurakunnan johtaja Polykarpos ehti nuoruudessaan olla apostoli Johanneksen oppilaana Efesossa. 100-luvulla hän joutui kärsimään paljon uskonsa tähden, kuten kirkkohistorioitsija Eusebius on kertonut.

Ollessaan korkeassa iässä Polykarpos vangittiin kotikaupungissaan vuonna 156. Roomalainen Prokonsuli vaati Polykarposta kiroamaan Jeesus: ”Kiroa Jeesus ja minä vapautan sinut”, sanoi prokonsuli. Polykarpos vastasi:

”Kahdeksankymmentä kuusi vuotta olen palvellut Kristusta eikä hän milloinkaan ole tehnyt minulle vähäisintäkään pahaa. Kuinka minä voisin pilkata Kuningastani ja Pelastajaani?”

Tämän jälkeen Polykarpos poltettiin roviolla.

Pääkirjoitus

Uutta ”Nikean kokousta” tarvitaan

Jos kristillisissä kirkoissa toimittaisiin nyt niin kuin niissä toimittiin 300-luvulla, niiden johtajat kutsuisivat maailmanlaajuisen kokouksen, jossa kristikuntaa uhkaavista harhoista keskusteltaisiin ja ne tuomittaisiin ja hylättäisiin.

Vuonna 325 kirkot kutsuivat koolle laajan kokouksen Nikeaan sen tähden, että aleksandrialainen presbyteeri Areios oli 15 vuoden ajan opettanut väärin Jeesuksesta. Areioksen perustelut olivat niin hyvät, että hän sai paljon kannattajia. Kristikunnassa levisi areiolainen liike.

Nikean kokouksessa vuonna 325 selvitetiin Areioksen oppia ja huomattiin, että hän perusteli näkemyksiään Raamatun avulla, mutta hän tulkitsi Raamattua väärin. Näin hän oli päätenyt harhaan.

Meillä on perusteltua syytä kysyä, missä viipyvät ne kirkkojen ja kirkkokuntien johtajat, jotka 300-luvun johtajien tavoin päättäisivät kokoontua yhteen torjuakseen kristikunnassa nyt leviäviä harhaopeja?

Puhumme konkreettisista asioista. Parinkymmenen vuoden ajan on amerikkalainen piispa John S. Spong matkoillaan eri puolilla maailmaa levittänyt opeja, jotka ovat kauempana Raamatusta kuin Areioksen oppi. Spong sanoo: Kristittyjen on luovuttava ajatuksesta, että Jeesus syntyi neitseestä. On luovuttava ajatuksesta, että Kristuksen ristinkuolema tuo sovituksen Jumalan ja ihmisen välille. On luovuttava ajattelemasta, että Kristuksen ylösnousemus olisi ollut hänen ruumiinsa ylösnousemus. On luovuttava ajatuksesta että Kristuksen paluu takaisin maan päälle ja tuomiopäivä olisivat todellisia.

Raamatun kirjoitusten sijasta Spong korostaa Raamatun – ja muiden – ihmisten kokemusten merkitystä. Opetuslapset esim. tunsivat Jeesuksen kuoleman jälkeen hänen läheisyytensä niin voimakkaasti, että kun he kertoivat tunteistaan, he kuvasivat niitä ikään kuin Jeesus olisi herätetty kuolleista. Kokemusten ottamisen vakavasti on oleellista kristinuskon pelastamisessa, sanoo Spong.

Samoihin aikoihin kuin Spong 1990-luvulla alkoi alleviivata ihmisten kokemusten merkitystä uudistetussa kristinuskossa, eräät toiset opettajat tekivät toisaalla samoin. 1994 John Wimber kirjoitti, että Jumala oli ilmoittanut hänelle aloittavansa ”kaiken alusta”. Samana vuonna Englannissa Morris Cerullo kirjoitti kokeensa, että Jumala oli suunnittelemassa sellaisen uuden tiedon antamista, jota ei ennen oltu kuultu maan päällä. Sen tiedon sitten toivat Benny Hinn, Kenneth Copeland, Kenneth Hagin, Rodney Howard Brown jne.

Missä viipty kristillisten kirkkojen uusi ”Nikean kokous”, jossa Spong ja näiden muiden opit tutkittaisiin ja hylättäisiin harhaopeina? Vai saavatko aikamme ”areiolaiset” muuttaa seuraavan sukupolven uskon mieleisekseen ja tuhota monien iankaikkisen elämän? Pelastuksen perusteet ovat osa historiaa, eivät mielikuvia. Pelastus ei tule kokemuksista vaan Kristuksen ristiltä Golgatalta ja Jumalan armon evankeliumin kuulemisesta.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Jeesus ei koskaan aja minua pois kun menen hänen luokseen

Jeesus vakuuttaa: ”*Sitä, joka luokseeni tulee, minä en aja pois*” (Joh. 6:37). Miten avara lupaus! Nyt tiedän, että saan mennä hänen luokseen eikä hän koskaan heitä minua ulos. Ovi on auki, kädet ovat ojentettuina toivottamassa tervetulleeksi.

Näihin Jeesuksen sanoihin uskallan jatkuvasti vedota. Mutta mistä löydän Jeesuksen? Miten osaan mennä hänen luokseen?

Hän on kaikkialla siellä, missä on hänen sanansa. Minun ei tarvitse nousta tai vaaseen eikä laskeutua syvyysiin hänet kohdatakseni. Hän on sanana aivan lähelläni. Sana voi olla niin suussani kuin sydämessäni, kun uskon hänen sanaansa (Room. 10:6-8). Menen siis hänen sanansa ääreen, kuuntelen ja luotan siihen. Siinä hän on. Kohtaan hänet hänen sanassaan silloinkin, kun en koe mitään. Opettelen vain jatkuvasti ojentautumaan sanan mukaan (vrt. Hepr. 12:1, KR 38).

Raamatun sana ja siihen sisältyvät monet armon lupaukset ovat minulle ainoana takeena siitä, etten ole kuvitellut tyhjiä. Minulla ei ole tällä hetkellä muuta varmuutta Jeesuksesta kuin Raamatun sana.

Jeesuksen luona löydän rauhan. Hänen luonaan ahdistuksen pahin kärki taittuu. Tosin ahdistus voi vielä jatkua, mutta jotain ratkaisevaa on otettu pois. Hänen luonaan valo loistaa ja näen ainakin askeleen verran eteenpäin.

Jeesuksen luo meneminen on menemistä hänen ristinsä juurelle. Tarvitsen ristin sanomaa siksi, etten täytä sitä mittaa, jonka elämä asettaa minulle kristittyinä ja ihmisenä. Olen kovin vajavainen ja keskeneräinen, olen syntinen. Keskimmais-

tä ristillä kuulen minua koskevan sovitukseen sanan. Se vakuuttaa, että olen tällaisenani Herran armon hoidossa. Olen anteeksiantamuksen peittämänä hänelle otollinen, vaikka en olekaan otollinen ihmisille enkä itselleni.

Voiko mikään olla tämän suurempaa ja tärkeämpää elämässäni – näin silloinkin vaikka jään sairaaksi, minulla on ihmishdeongelmia ja synty asuu minussa, on taloudellisia huolia ja monenlaisia ajalliseen elämään kuuluvia puutteita ja vaikeuksia. Jeesuksen luona on avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan, saan juoda ja janoni sammuu. Vain hänen luonaan on iankaikkinen elämä ja autuus.

Urho Muroma selittää tätä ihmeellistä Jeesuksen sanaa: ”En tiedä toista Jeesuksen sanaa, joka olisi ollut minulle siinä määrin apuna elämä kilvoituksessa ja ahdistuksessa kuin tämä sana: ’Sitä joka minun luokseeni tulee, minä en heitä ulos.’ Sen sanan turvissa uskallan minä heikko, vaivainen syntinen kuollakin. Kun ei enää itsessään näe mitään muuta kuin syntiä, sydämen syntiä, hengen syntiä, helmasyntien kiusaa niin kuinka autuasta onkaan, kun saa kaiken tämän joka päivä viedä Herran armoistuimen eteen ja uskoa, että Herran armo on sittenkin suurempi kuin minun syntimääräni. Juuri tämä alituinen tykökäyminen Herran kasvojen eteen on elävän, armosta elävän kristityn tunto-merkki.” (Herää Valvomaan, 1955, s.131.)

Olavi Peltola

Pitäydy Jumalan armoon

”Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armonsa.” Hepr. 13:9

Aika ennen Jeesuksen paluuta tulee olemaan kristityille hämmäntävä. Monet väärät opettajat alkavat tehdä työtä ja monet seuraavat heitä ja monet eksyvät vieraiden oppien tähden.

Väärä opetus on vaarallista, sillä väärä vetoaa langenneeseen ihmismieleen. Mielitämme kiinnostaa se, mikä on uutta ja toisenlaista.

Usein väärät opettajat vetoavat Raamattuun. He joko väärastelevät Jumalan sanaa tai tekevät jostakin tietyistä Raamatun kohdista pääasian.

Samalla he korostavat, että pelastus Jeesuksessa on luonnollisesti edellytys kaikelle sille, mitä he sanovat. Pelastuksesta ollaan harvoin eri mieltä.

Mutta älä kuuntele vain sanoja, vaan ota selvää niiden takana olevasta voimasta.

Jeesuksen täytetty sovitustyö ja pelastus yksin armosta yksin uskon kautta on Raamatun ydin ja voima. Ellei pelastusnoma saa olla julistuksen keskuksessa, ei kukaan saa sydämessään vahvistusta armosta. Paavali ei halunnut tietää mistään

muusta kuin Jeesusta Kristusta ristiinnaulittuna. Siksi niin monet tulivat hänen työnsä kautta Jumalan valtakuntaan.

Vanha luontomme väsy ja kyllästyy kuuntelemaan puhetta sovituksesta, jossa kaikki keskittyy Jeesukseen. Sellainen opetus ei sovi itsekeskeiselle ihmiselle, joka tahtoo itse olla esillä ja toimia päätösosassa. Mutta jos annamme periksi tälle itsekeskeiselle tahdolle, saavat monenlaiset vieraat opit tuulta purjeisiinsa.

Pitäkäämme kiinni Jumalan armosta. Vain armo kykenee vahvistamaan sydäntämme. Evankeliumin julistus luo uskoa ja vahvistaa uskoa.

Armon rinnalla ei ole paikkaa omalle tekemiselle. Armosta Jumala vanhurskauttaa jumalattoman. Se on minulle käsittämätöntä, mutta jos saan kuulla sen yhä uudelleen, se voi koskettaa sydäntäni hyvin syvästi. Armo ilahduttaa minua. Armo luo minuun pyhän kaipauksen, että saisin seurata Jeesusta. Armo antaa myös vastenmielisyyttä syntiä kohtaan.

Pysyttele ikivanhan evankeliumin luona! Vain evankeliumi voi pelastaa sinut synnistä, kuolemasta ja tuomiolta. Pitäydy Jumalan armoon!

*E. Nissen:
Ett är nödvändigt*

Lain alla

Ihmiset – myös uskovat – ovat perusluonteeltaan ja lapsesta asti kuulemansa lainomaisen julistuksen tähden siinä määrin lain alla, että he eivät rohkene uskoa suuren armon ja vapauden voivan olla totta. Kuullessaan evankeliumia he voivat ilahtua pieneksi hetkeksi, kuin valon välähdyksen nähneinä, mutta sitten laki ja lainomaisen julistuksen kuunteleminen valtaavat heidän mielensä. Evankeliumin julistajaa epäillään ”löysäläiseksi” ja hänet torjutaan.

– *Erkki Leminen*

Suurin profeetta ei tehnyt yhtään ihmettä

Johannes Kastajasta kerrotaan: ”Johannes ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa.” Joh. 10:41. Kuitenkin hänestä sanotaan myös, että hän oli suurin profeetoista: ”Ei ole vaimoista syntyneitten joukosta nousut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.” Matt. 11:11.

Mistä tämä johtuu?

Johannes viittasi itsensä ulkopuolelle, Jeesukseen Kristukseen. Osoittaessaan Kristukseen hän ei viitannut Jumalan Poikaan ihmeiden tekijänä, ei terveyden tuojana, ei miehityksestä vapauttajana, vaan syntien sovittajana: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”, hän julisti, Joh. 1:29.

Suurta on osoittaa Jeesusta

Suurta ei siis ole tehdä todellisia kiistattomia ihmeitä, suurta ei ole osoittaa Jeesukseen ihmeiden tekijänä, vaan suurta on osoittaa Jeesukseen Kristukseen syntien sovittajana.

Tämän vähäiseltä näyttävän asian tekeminen, Jeesuksen osoittaminen syntien sovittajaksi, on suurinta, mitä ihminen voi tehdä. Tämän asian tekeminen jää kaikkien ihmeiden varjoon meidänkin ajassamme.

Jumalan valtakunnassa suurta ei ole tehdä suuria, ei pitää suurkokouksia, ei vaatia sata miljoonaa sielua saatanalta, vaan suurinta mitä ihminen voi tehdä, on viitata Toiseen, joka on vielä suurempi, Jeesukseen Kristukseen. Näin Kristusta korotetaan.

Tämän suuren asian tekeminen saa Jumalan lakiin eli Jumalan tahtoon turvaavien ihmisten mielet kuohuksiin. Johanneksen aikalaiset väittivätkin, että hänessä oli riivaaja, Luuk. 7:33.

Johannes Kastaja ei menestyisi meidän ajassamme

Meidän ajassamme Johannes Kastajaan ei kiinnitettäisi mitään huomiota, koska hän ei tekisi ihmeitä. Hän ei vetäisi jäähalleja tai stadionejä täyteen, sillä hänen esiintymisensä olisi merkillisen arkista. Aikamme parantajaevangelistat sanoisivat, että Johannekselta puuttuu ihmeitä tekevä usko.

Tästä miehestä, jolta puuttuivat kaikki yliluonnolliselta näyttävät kyvyt, Raamattu todistaa: ”Hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.”

Johannes ei herättänyt ketään kuolleista. Hän ei väittänyt, että ihmeiden tai suuren herätyksen aika olisi tulossa. Johannes ei kertonut suuresta tulevasta Hengen vuodatuksesta, jolloin ihmiset muuttuisivat ja kääntyisivät kansakuntina Jumalan puoleen. Johannes ei tehnyt mitään tällaista.

Minkä tähden Raamattu kuitenkin todistaa näin suurenmoisella tavalla Johanneksesta?

Koska Johannes sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin.”

Petri Malk

Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta

”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta.” Ef. 2:8. ”Meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauksen mukaan. Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille.” 1:7.

Pysähdy tässä ja paina mieleesi, että ”syntiensä anteeksisaaminen” merkitsee samaa kuin ”oleminen Jumalan edessä vanhurskaana” sillä tavalla, ettei hän voi minkään synnin tähden enää soimata tai tuomita meitä ja ettei meidän tarvitse syntiemme tähden mieltä, kuinka niistä oman ansiomme ja työmme perusteella pääsisimme vapaiksi.

Mikä kerran on annettu anteeksi, se on anteeksi annettu. Sillä ei Jumala laske leikkiä, kun hän antaa syntimme anteeksi tai vapauttaa meidät niistä. Ei hän tahdo, että etsisimme muualta toista pelastusta, niin kuin paavikunnassa on tapahtunut ja yhä vielä tapahtuu.

Koska Raamattu sanoo selvästi, että uskovaiset ovat autuaat eli puhtaat synneistä, niin ottakaamme siitä tarkoin vaari.

Hän pelasti meidät

Tähän tahdon lisätä jotakin, jonka nuoruudessa kuulin Salzwedelissä rakkaalta opettajaltani hänen selittäessään Paavalin sanoja, Tiit. 3:5 ”...hän pelasti meidät”.

”Rakkaat lapsukaiset”, hän sanoi, ”huomatkaa tarkoin nämä sanat: Jumala on pelastanut meidät! On monta, jotka eivät täällä maan päällä usko olevansa autuaita, vaan luulevat tulevansa pelastetuiksi vasta tulevassa elämässä. 'Oi jospa kuolisin ja pääsisin taivaaseen', he huokavat, 'sillä vasta siellä pääsen synneistäni

vapaaksi ja saan Jumalan lasten oikeuden ja iankaikkisen elämän.”

Syynä tällaiseen ajatteluun on se, että he lukevat Raamattua mutta eivät ymmärrä, mitä autuuttaminen on ja kuinka se tapahtuu. He paheksuvat sitä, ettei autuus loista meille vielä niin kirkkaasti kuin se loistaa viimeisenä päivänä ja he paheksuvat sitä, että meillä vielä on paljon syntiä, tuskaa ja kuolemaa tässä elämässä.

Tietäkää sen tähden ja uskokaa sydämeistänne, että te jo täällä maan päällä olette tulleet autuaiksi uskon kautta ja että tulette ikuisesti pysymään autuaina, jos ette luovu epäuskossa Kristuksesta.

Rakkaat lapsukaiset, me olemme autuaita ja Jumalan lapsia, meillä on jo syntien anteeksisaaminen ja Pyhä Henki. Ja me olemme jo rakkaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kanssa taivaassa ja odotamme autuutemme ilmestymistä, josta myös Luther kauniisti kirjoittaa: ”Tämä on oikea kristillinen usko. Jos sen oikein ymmärrätte ja siihen lujasti luotatte, niin sydämenne saa siitä iankaikkisen ilon, rauhan ja lohdutuksen.”

Lukekaa sen tähden tarkoin ja oppikaa ulkoa nämä jalot sanat: ”Me olemme autuaat, meille on synnit annettu anteeksi. Hän on pelastunut meidät, antanut syntimme anteeksi ja lahjoittanut meille vanhurskautensa.”

Oi kuinka suurta ja jaloa on olla sellaisessa armon tilassa, että on vapaa kaikista synneistä, niin ettei niitä enää lueta syyksemme.

Stefan Prätorius (1536–1603)

Missä synti on suureksi tullut

Osa psalmiin 23 liittyvästä vanhasta saarnasta

Evankeliumi on hädänalaisille syntisille vihreä niitty ja virvoittava vesi. Evankeliumi ilmoittaa, että Jumala Jeesuksen tähden antaa heille kaikki synnit anteeksi. Ja sanan kanssa Jeesus myös antaa Henkensä, joka vahvistaa sanan heidän sydämessään, niin että he voivat lapsellisesti siihen luottaa, ja saavat siitä lohdutusta ja nauttivat Jeesuksen rauhaa sydämessään.

Näin hyvä Paimen Jeesus kaitsee ja ruokkii lampaitansa, murheellisia syntisiä, ja on heitä kohtaan lempeä ja armollinen, joten he voivat turvallisesti liittyä häneen, eivätkä pelkää häntä, vaikka oma syntiturmelus olisi kuinka suuri. Sillä tässä tapahdetaan, niin kuin apostoli Paavali sanoo: ”Missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi.” Room. 5:20, KR 38. Nyt voi ihminen sanoa: ”Ei minulta mitään puutu.”

Tämä on äärettömän suloista vaivaiselle syntiselle. Ja ensi aikoina, kun hän on tämän käsittänyt, hän saa myös tuntuvasti nauttia tätä Jeesuksen suloisuutta. Tunteet sitten kyllä katoavat, Jumalan lapsen on totuttava syömään vahvaa ruokaa. Sen tähden tunteellinen armo otetaan pois ja sijaan tulee usein kiusauksia ja taistelua. Mutta Pyhä Henki opettaa silloin riippumaan kiinni sanan lupauksista ja niistä sielu saa imeä lohdutusta, iloa ja rauhaa.

Ystävänä, olitpa sinä äsken herännyt tai olitpa seurannut Jeesusta kaidalla tiellä, mutta yhä synnin ahdistamana, kuule hyvän Paimenen ääntä, kun hän tahtoo virvoittaa sinua evankeliumin suloisuudella. Tälläkin hetkellä Jeesus puhuu sinulle ja tahtoo sinua lohduttaa. Opi häntä tuntemaan, kuinka hellästi hän tahtoo sinua

kaita, holhota ja ravita. Juuri silloin, kun olet ahdistettu, tahtoo hän lohduttaa ja auttaa sinua. Älä katso vain sitä, mitä sinussa on huomattavissa, vaan kiinnitä uskon katse Jeesukseen, joka kantoi sinun syntisi raskaan kuorman kuolemaan asti ja sovitti sinut Jumalan kanssa. Silloin saat maistaa ja nähdä, kuinka suloinen Herra Jeesus on, ja sinä voit sanoa: ”Ei minulta mitään puutu.”

Tule siis nyt sinäkin

Tämän saman asian lausuu Daavid tekstisämme myös toisella vertauksella: ”Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen, sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen.”

Tässä verrataan armon osallisuutta pitoihin, niin kuin Jeesus myös tekee vertauksissaan suurista illallisista ja kuninkaan pojan häistä. Jumala kutsuu luokseen vieraita. Taidat, ystävänä, ajatella: Kuinkahan pyhiä ja hurskaita niiden pitäneekään olla, jotka katsotaan arvollisiksi niihin pitoihin. Siihen Jeesus antaa vastauksen: ”Isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: ’Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rannat tänne sisälle.’” Luuk. 14:21, KR 38.

Tällaisia vieraita Jumala tahtoo, viheläisiä syntisiä, joilla on monta synnin vikaa ja sydän täynnä pelkoa. Näin teki Jeesus maan päällä ollessaan. Ei hän syntisiltä vaatinut mitään voidaksensa heitä lohduttaa ja virvoittaa. Siitä syystä todistaakin Raamattu hänestä: ”Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä

Yksin Jeesuksen luo

Kun et tiedä
mennäkö sairaiden tai vanhusten luo,
kulkeako hänen jäljessään ristiä kantaen,
seistäkö muurinaukossa vai juostako kuin voittaja,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

Kun et muista
mitkä ovat neljä askelta pelastukseen,
seitsemän armonjärjestyksen kohtaa,
tai kaikki yhdeksän askelta pyhään elämään,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

Kun kuulet sanottavan,
että sinun tulee antautua, kokea, luottaa, rakastaa,
palvella, kilvoitella, totella, rukoilla, muuttua,
olla vahva, omistaa rauha, saada voittoja,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

Kun sanotaan, että elämme
aikaa ennen sitä hirmuhallitsijaa, sotaa ja piinaa,
kun sanotaan, että kaikki kohta romahtaa,
ja kun sinun on vaikea selviytyä tästä päivästä,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

Kun kuulet kerrottavan, että jossakin
herätettiin kuollut ja jossakin rukoiltiin koko yö,
siellä paastottiin 40 päivää ja tuolla satoi kultaa
ja että se ja se on johtanut tuhansia uskoon,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

Kun sinun kristittynä odotetaan
tekevän väsymättä työtä, voittavan lisää sieluja,
kärsivän, uhrautuvan, antavan alati kaikkiesi
ja kun voimas ei riitä mihinkään niistä,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

Kun Jumalan sana ja kristityt osoittavat
sinut syylliseksi ja omatuntosi tuomitsee sinut,
kun perustaa omalle kristillisyydelle ei enää ole
etkä enää jaksaa yrittää etkä toivoakaan,
on aika palata yksin Jeesuksen luo...

POM

Salomo ja Pietari jne. saivat osoittaa, millainen ihmisluento on. Näin he vahvistavat Jumalan kuvauksen ihmisestä.

Jumalan sana tulee vahvistetuksi aina, kun Jumala käy oikeutta ihmisen kanssa. Sellaiset tapahtumat kuten Daavidin lankeemukset todistavat, että ihminen on juuri sellainen kuin Jumala on ilmoittanut hänen olevan.

Joka kieltää syntisyytensä ei puhu totta

Jumalattomat ihmiset eivät pelkää asettua Jumalan sanan tuomareiksi. He torjuvat hänen totuudellisuutensa kieltäen sen, että ihminen on niin paha kuin Jumala sanansaannan sanoo. Mutta sellaiset esimerkit kuin Daavid osoittavat Jumalan olevan oikeassa.

Mieluummin olkoon jokainen ihminen valehtelija kuin että Jumalan sanan totuus asetetaan kyseenalaiseksi. Sitä paitsi on totta, että jokainen ihminen on todella luonnostaan valehtelija. Apostoli haluaa

toisin sanoen sanoa: Kun siis ihminen kapinoi Jumalan sanan todistusta vastaan, niin häntä tulee pitää valehtelijana.

Apostoli tahtoo murskata ja tehdä tyhjäksi juutalaisten omavanhurskauden, minä tähden he eivät halunneet tunnustaa olevansa syntisiä. He olivat niin sokaistuneita, että he mieluummin halusivat kyseenalaistaa Jumalan totuudellisuuden kuin oman syyllisyytensä. He ajattelivat, että koska Jumala oli tehnyt liiton heidän kanssaan, niin he olivat itseoikeutettuja pelastuksen perillisinä. Mutta he eivät ajattelleet, että he itse olivat rikkoneet liiton. Niin siis apostoli vastaa: Teidän lankeemukseen ja rangaistukseen vahvistavat Jumalan olevan totuudellinen. Samoin David tunnustaa lankeemuksestaan, että se vahvisti Jumalan sanan olevan totta.

*Ote C.O. Roseniuksen ruotsinkielisestä kirjasta Pauli bref till romarna (Roomalaikirje).
Suom. Veikko Wright*

kuulemaan häntä.” Luuk. 15:1, KR 38. Eikä missään sanota, että Jeesus olisi semmoisia kohtaan ollut kova ja ankara. Eiväthän he silloin olisi uskaltaneet häntä lähestyä.

Tule siis nyt sinäkin. Ei muuta tarvita kuin että tunnet tarvitsevasi Jeesusta ja pelastusta synnistä. Saat tulla sellaisena kuin olet, kaikessa syntikurjuudessaasi.

Ja tekstissä Daavid ilmoittaa, kuinka Jumala kohtelee syntisiä, jotka tulevat hänen luokseen. Hän valmistaa heille pöydän, suuret pidot, joissa vieraita runsaasti kestitään. Hän voitelee pään öljyllä, hän siis kohtelee syntistä niin kuin kunniavieraista. Sillä sellainen tapa oli itämaalaisilla, että kun tuli oikein arvokas vieras, niin hänet voideltiin öljyllä.

Kallis on syntinen Jeesukselle, sillä hän on ostanut hänet omalla verellään. Ja Jeesuksen luona saa syntinen kokea samaa, josta Daavid sanoo: ”Minun maljani on ylitsevuotavainen.” Tämä tarkoittaa Jumalan armon runsautta. Jeesuksen täyteydestä saamme ottaa armoa armon lisäksi. Joh.1:16. Niin hyvä on olla Jeesuksen luona häneen lapsellisesti turvaten. Todelakin voi nyt syntinen sanoa: ”Ei minulta mitään puutu.”

Ei elämä ole pelkkää iloa

Mutta nyt saattavat Jeesuksen seuraajat tähän sanoa: ”Meillä on kristillisessä elämässä toisenlaisia kokemuksia. Ei siinä ole pelkkää iloa ja armon nauttimista, vaan on kiusauksia ja kovia taisteluita; synnin voima on vielä suuri, ja se saattaa omalletunnolle monta haavaa. Enemmän on surua kuin iloa Jeesuksen seuraamisessa.”

Niin oikein, ystäväni. Samaa oli apostoli Paavalikin kokenut, kun hän kirjoittaa: ”Minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei.” Room. 7:18, KR 38. Ja hän valit-

taa: ”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” Room. 7:24, KR 38. Jeesuksen opetuslapsilta näyttää siis vielä puuttuvan paljon.

Mutta samalla kun apostoli näin valittaa, niin hän heti jatkaa: ”Kiitos olkoon Jumalalle Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta!” Ja kaikella uskalluksella hän sanoo: ”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vaputtanut sinut synnin ja kuoleman laista.” Room. 8:1,2, KR 38.

Ja niin tulee meidän Jumalan lasten aina tehdä. Emme me siitä apua saa, jos jäämme omaa kurjuuttamme katselemaan ja vaikeroimaan. Jeesuksessa Kristuksessa seisomme Jumalan edessä uskon kautta aivan puhtaina ja täydellisinä, vaikka itsessämme olisimme kuinka viheliäisiä. Siitä saamme iloita. Ja tässä ilossa on voima syntiä vastaan, kuten Pyhä Henki todistaa: ”Älkää murehtineetko; sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.”

Hän on kuoleman laaksossakin

Jeesuksen paimenuskollisuuteen ei kuulu ainoastaan se, että hän ruokkii lampaitansa, vaan hän myös johdattaa ja varjelee heitä. Tästä veisaa Daavid: ”Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.”

Emme me uskovaiset voisi päivääkään pysyä oikealla autuuden tiellä omin voimin. Sillä on monta harhatietä, ja ihmisen sydän on horjuvainen ja taipuu pian eksytyksiin. Mutta Jeesus johdattaa sanallaan ja hengellään. Paimenella oli sauvansa, jolla hän johti laumaansa ja piti sitä koossa, ettei yksikään päässyt eksymään. Hän

Kristus-juhla

Jyväskylässä 11.-13.8.2006

Toinen valtakunnallinen Kristus-juhla Jyväskylässä perjantaista sunnuntaihin 11.-13.8.2006.

Paikka: Vesalan kurssi- ja leirikeskus Vähä-Vesanka-järven rannalla noin 15 km Jyväskylän keskustasta Porin suuntaan.

Tarkempi ohjelma on tulossa. Varaa aika jo nyt.

Lämpimästi tervetuloa!

Evankeliumin Opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä

piti aina laumaansa silmällä. Siten Jeesuskin tekee: Hän vie meidät vaarojen kautta viimein perille päämäärään. Ja jos emme muuten tottele, niin hän käyttää ristiä pitääkseen meitä nöyryydessä ja uskon yhteydessä itsensä kanssa ja erottaakseen meitä maailmasta.

Niin meidän tiemme vie usein pimeihin laaksoihin, tulee kärsimyksiä, ulkoisia ja sisäisiä. Ja silloin epäuskoinen sydämemme pian sanoo: ”Nyt on Herra minut hylännyt.” Mutta Daavid antaa meille hyvän esimerkin, miten saadaan lohdutusta pimeissä laaksoissakin. ”En pelkää mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani”, hän sanoo.

Se Herra, joka oli Daavidin kanssa, on myös meidän kanssamme. Onhan hän itse luvannut: ”Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28:20. Tähän lupaukseen saamme luottaa, vaikka näyttääkin toisin olevan. Ja erittäin on Jeesus meidän kanssamme viimeisellä hetkellä, viimeisessä taistelussa kuolemaa vastaan. Ja hän on meidän kanssamme sanassaan. Siinä tulee lujasti riippua kiinni ja niin jättää itsensä Jumalan haltuun. Silloin ei ole hätää. ”Hän, joka on alkanut meissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.” Fil.1:6, KR 38. Ja tällaisessa uskossa voi ihminen sanoa Daavidin kanssa: ”Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneissa päivieni loppuun asti.”

Ote K. A. Trobergin saarnakirjasta

”Jumalan virta on vettä täynnä.

*Vanhatestamentillinen saarna-
kokoelma.” 1929. Tekstin on valinnut ja
lyhentänyt Ceta Lehtniemi.*

Lutherin hämmennystä

”Tuskin tiedän, kannattaako minun enää saarnata vai ei. Sillä kun saarnaamme, ettei autuutemme riipu ollenkaan elämestämme eikä töistämme, vaan että se on kokonaan Jumalan lahja, niin ei kukaan enää tahdo tehdä hyvää, olla kuuliainen ja elää siveästi. Puhumattakaan siitä, että myös sanotaan meidän kieltävän ihmisiä tekemästä hyviä tekoja.

Kun saarnoissamme kehotamme siveelliseen ja hiljaiseen elämään, niin tarttuu maailma heti siihen ja rakentaa itselleen portaat taivaaseen. Tätä ei Jumala toki voi sietää.

Häpeällinen elämä ei kelpaa ja kunniallisesta elämästä tehdään ansio. Niille, jotka luottavat kunnialliseen, kauniiseen elämäänsä, olisi parempi, jos he porttoina ja pahantekijöinä makaisivat loassa. Ja kuitenkin Jumala ei salli, että vietämme huonoa elämää.

Miten meidän on siis meneteltävä? Meidän on pysyttävä keskitiellä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. Sinun on vietettävä hiljaista, siveää ja hurskasta elämää, siitä ylpeilemättä. Kunniallista ja siveää elämää tulee viettää vapaasti, ilman palkan toivoa.

Älä koeta ansaita autuutta. Minä tahtoisin sellaisia opetuslapsia, jotka hyvin käsitteisivät, mitä kristillinen elämä on. Mutta missään ei tapaa heitä yksimielisinä. Toinen joukko on liian jumalaton, toinen taas liian pyhä. Siis, joka voi sen käsittää, se käsittääkään. Me voimme ainoastaan saattaa sen korvien kuultavaksi, Jumalan täytyy itse painaa se sydämiin.”

Martti Luther

Miksi Jumala sallii omilleen lankeemuksia syntiin?

Kun sellaiset armoitetut raamatunselittäjät kuten Philippi, Hengstenberg, Gesenius jne. ovat käsitelleet kuningas Daavidin synnintunnustusta (Ps. 51:6) ja sitä, mitä apostoli Paavali siitä sanoo Room. 3:4:ssä, he ovat muistuttaneet, että Jumalalla on tietty tarkoitus silloin, kun hän sallii sie-lunvihollisen kiusata meitä ja kun hän antaa synnin tulla meissä esiin.

Tästä he ovat sanoneet: Ihminen itse tekee syntiä, mutta Jumala pitää kurissa sitä, millä tavalla synti ilmenee. Jos Jumala vapauttaisi pahuuden, niin kaikki ihmiset tekisivät mitä karkeimpia syntejä. Katumattomat, jotka rakastavat syntiä, haluavat kuitenkin tietysti määrin hillitä synnin puhkeamista, sillä vakavia synnin ilmentymiä seuraa myös vakavia synnin harjoittamisesta johtuvia rangaistuksia. On täysin Jumalan vanhurskauden ja viisauden mukaista, että hän ajoittain ikään kuin irrottaa syntiä kiinni pitäviä siteitä ja sallii ihmisen sisässä olevan synnin puhjeta esiin. Näin hän rankaisee syntistä, jotta tämä havaitsisi olevansa kykenemätön hallitsemaan itsessään asuvaa pahuutta.

Mutta toisaalta myös uskovat, jotka hengessään rakastavat Jumalaa ja vihaavat syntiä, saattavat muista syistä tarvita vastaavanlaista kuritusta, jotta he eivät unohtaisi halun ja voiman pyhään elämään olevan Jumalan lahja, Jumalan teko ja Jumalan kunnia. Muutoin saattaa jäljellä oleva ylpeys johtaa kuvittelemaan, että olemme toisia pyhempitä ja voimakkaampia.

Näin kävi Pietarille, kun hän vakuutti olevansa uskollisempi ja vahvempi kuin muut. Tämänkaltaisten syiden vuoksi Ju-

mala ottaa armonsa ja voimansa pois. Hän sallii pyhiensä langeta, jotta heistä tulisi nöyrempiä ja jumalaapelkäävämpiä. Siten he antavat Jumalalle kunnian kaikesta hyvästä ja tunnustavat, että hän on puhunut totta, kun hän on sanonut, että kaikki ihmiset ovat syntisiä.

Minun lankeemukseni osoittaa Jumalan olevan oikeassa

On ajateltu Daavidin tarkoittaneen jotain edellä olevasta kun hän sanoo: ”Sinua ainoata vastaan minä olen tehnyt syntiä, tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.” Toisin sanoen: Minun syvä lankeemukseni vahvistaa sen, että sinä Herra tuomitset kaikkia meitä oikein, kun sinä sanot, millainen ihminen todella on.

Toinen hurskas ja armoitettu tekstimme tulkitsija Robert Haldane sanoo: ”Jumala salli Daavidin, joka oli Jumalan sydämen mukainen mies, langeta niin pahoin, jotta kaikki ymmärtäisivät hänen sanansa olevan totta kun se sanoo, että kaikki ihmiset ovat syntisiä, kaikilla on paha ja turmeltu-nut luonto eikä tässä ole yhtään erotusta.

Jos kaikki Raamatussa kuvatut erinomaiset pyhimykset olisivat säilyneet nuhteettomina, niin maailma olisi ajatellut, että he olivat poikkeuksia verrattuna ihmisiin, joista Jumala puhuu sanassaan. Silloin he olisivat aina pitäneet ihmisluontoa parempana kuin mitä se todellisuudessa on. Mutta Abraham ja Jaakob, Daavid ja